

Arrest

nr. 62 945 van 9 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 8 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat E. ROOS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 6 december 2010, verklaart er zich dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 10 maart 2011, verstuurd op 10 maart 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Gjakovë, Kosovo. U bezit de Kosovaarse nationaliteit. U bent officieel gehuwd. Drie maanden na de geboorte van uw dochter (geboren op 13 mei 2009), merkten u en uw echtgenote dat zij niet kon zien. Jullie bezochten om die reden tal van oogartsen en oogklinieken in Kosovo. Artsen van het Universitair Ziekenhuis (UZ) in Prishtinë adviseerden jullie haar oog te laten verwijderen omdat er mogelijks een tumor op zit. Er bestond evenwel geen algemene zekerheid over de juiste diagnose van de (oog)ziekte van uw dochter. Op 5 augustus 2009 hebt u een document verkregen naar aanleiding van een vergadering van drie

oogartsen van het UZ van Prishtinë, waarin ze u adviseerden in het buitenland een behandeling voor uw dochter aan te vatten. Dit ziekenhuis achtte zichzelf niet in de mogelijkheid uw dochter zelf te behandelen. Tot twee keer toe richtte u een schriftelijke aanvraag naar het Ministerie van Volksgezondheid te Kosovo teneinde een behandeling in het buitenland te verkrijgen voor uw dochter. Deze aanvragen werden u evenwel telefonisch geweigerd. U nam daarna, middels de tussenkomst van een vriend, contact op met Italiaanse KFOR-troepen in Kosovo. Zij regelden voor uw dochter een behandeling in Italië. Uw echtgenote en dochter reisden in dat kader in de periode augustus/september 2009 een eerste keer voor tien dagen naar Italië. Op 23 januari 2010 reisde u vervolgens samen met uw echtgenote en uw dochter naar Italië. De artsen aldaar waren van mening dat uw dochter cataract had. Jullie gaven de artsen in Italië toestemming haar te opereren. In de periode rond februari/maart 2009 vond deze operatie plaats. Tijdens deze operatie werden complicaties vastgesteld met betrekking tot de vooropgestelde diagnose, met als gevolg dat deze operatie niet het beoogde doel bereikte. Twee tot drie weken daarna bent u met uw gezin teruggekeerd naar uw woonplaats in Kosovo omdat de fondsen voor een verdere behandeling in Italië ontbraken. In Kosovo heeft uw dochter, uitgezonderd een routinebezoek in de privé-kliniek "Kubate" in Prishtinë, geen verdere behandeling ondergaan. U hebt in die periode tevergeefs geprobeerd om haar in een kliniek in Rusland te laten behandelen alsmede bent u naar een Turkse kliniek in Albanië gereisd om een opinie te verkrijgen betreffende de ziekte van uw dochter. U verklaarde dat u via internet hebt gevonden dat u in België een goede behandeling voor uw dochter kon verkrijgen, waarop u besloten hebt om met de hulp van een smokkelaar naar België te vluchten. Op 1 december 2010 hebt u samen met uw echtgenote en uw dochter Kosovo verlaten. In de nacht van 5 op 6 december 2010 kwamen jullie in België aan. Op 6 december 2010 hebt u hier in België asiel aangevraagd. Ter ondersteuning van uw identiteit en asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, een attest van goed gedrag en zeden, een attest van het Ministerie van Arbeid en Sociaal Welzijn, een registratiecertificaat van het Ministerie van Handel en Industrie, de huwelijksakte van uw ouders, medische attesten betreffende de behandeling van uw dochter in Kosovo en in Italië en documenten waaruit de regeling van jullie verblijf in Italië blijkt."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- de medische problemen van verzoekers dochter houden op zich geen verband met de voorwaarden bepaald in het Vluchtelingenverdrag en in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet;
- het feit dat tal van artsen verzoekers dochter hebben onderzocht, waarbij ze haar ook naar andere artsen hebben doorverwezen en het feit dat de artsen op verzoekers vraag een verwijzingsbrief hebben opgemaakt waarin een behandeling in het buitenland wordt aangeraden, toont aan dat men bereid was de medische problemen van verzoekers dochter te onderzoeken en ernstig te nemen;
- het feit dat verzoekers aanvragen bij het Ministerie van Volksgezondheid om een behandeling voor zijn dochter in het buitenland te verkrijgen, tot twee keer toe werden geweigerd, houdt evenmin verband met de voorwaarden van het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker gaf immers te kennen dat de eerste weigering te wijten was aan een gebrek aan fondsen bij dit Ministerie en de tweede aan een gebrek aan contacten tussen het Ministerie enerzijds en andere oogziekenhuizen in de regio of in Europa anderzijds;
- verzoeker maakt zijn bewering dat de leden van het Ministerie van Volksgezondheid corrupt zijn en de voorkeur geven aan familieleden niet concreet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert vooreerst aan dat uit het gehoor duidelijk blijkt dat hij niet altijd duidelijk heeft kunnen aangeven waarom hij in België asiel aanvraagt. Hij stelt dat hem dan ook niet toegelaten werd zijn verhaal juist en samenhangend te schetsen en dat bijgevolg de zorgvuldigheidsnorm en de rechten van verdediging geschonden zijn.

Verder stelt verzoeker dat hij duidelijk heeft gemaakt dat hij vermoedt dat de leden van het Ministerie van Volksgezondheid corrupt zijn. Hij stelt ook nog dat hij asiel aanvraagt omdat zijn familie in zijn land van herkomst goede medische zorgen worden ontzegd. Verzoeker voldoet dan ook aan de voorwaarden van artikel 1 A(2) van het Verdrag van Genève en van artikel 52 van de vreemdelingenwet.

Tot slot stelt verzoeker dat de commissaris-generaal in zijn beslissing niet aangeeft waarom hij de subsidiaire beschermingsstatus weigert. De bestreden beslissing schendt derhalve de motiveringsplicht.

2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat de procedure waarbij de commissaris-generaal een beslissing neemt in het kader van de vreemdelingenwet geen rechtsprekende maar een bestuurlijke procedure is, waarop de rechten van verdediging niet van toepassing zijn. Verder toont verzoeker op geen enkel wijze aan dat hij niet altijd duidelijk heeft kunnen aangeven waarom hij in België asiel aanvraagt en dat hem niet toegelaten werd zijn verhaal juist en samenhangend te schetsen.

Verder is de Raad van mening dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft immers terecht gesteld dat verzoeker zijn bewering dat de leden van het Ministerie van Volksgezondheid corrupt zijn niet concreet maakt en dat verzoekers verklaringen aantonen dat de artsen in Kosovo bereid waren de medische problemen van verzoekers dochter te onderzoeken en ernstig te nemen. De commissaris-generaal heeft verder ook duidelijk aangegeven waarom verzoekers asielaanvraag geen verband houdt met de voorwaarden bepaald in het Vluchtelingenverdrag en in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Zo stelt de bestreden beslissing: *"U verklaarde dat u de beschikbare medische voorzieningen in Kosovo voor u dochter te hebben uitgeput (CGVS, p. 6), doch in dat kader heeft u geenszins doen blijken dat uw dochter een medische behandeling geweigerd werd omwille van één van de criteria zoals bepaald in artikel 1, A (2) van de Conventie, noch dat er zelfs enige onbereidwilligheid bestond om de medische problemen van uw dochter te verhelpen. Het gegeven dat uw dochter door tal van artsen werd onderzocht, waarbij ze u ook hebben doorverwezen naar andere artsen, alsook het feit dat de artsen op uw aanvragen een verwijzingsbrief hebben opgemaakt waarin de behandeling in het buitenland wordt geadviseerd (CGVS, p. 5-7), toont genoegzaam aan dat men bereidwillig was de medische problemen van uw dochter te onderzoeken én ernstig te nemen. Het tegendeel heeft u ook niet aangevoerd. Het feit dat uw aanvragen bij het Ministerie van Volksgezondheid teneinde een behandeling voor uw dochter in het buitenland te verkrijgen, tot twee keer toe werden geweigerd, doet hieraan geen afbreuk. U gaf immers te kennen dat een eerste weigering te wijten was aan een gebrek aan fondsen bij dit Ministerie en dat de tweede weigering gemotiveerd werd door het gebrek aan contacten tussen het Ministerie van Volksgezondheid enerzijds en andere oogziekhuisen in de regio of in Europa anderzijds (CGVS, p. 7). Zulke weigeringsmotieven houden echter niet het minste verband met de criteria van de Conventie. De eventualiteit, zoals u in dit kader hebt aangehaald (CGVS, p. 7) dat de leden van het Ministerie van Volksgezondheid corrupt zouden zijn doordat zij de voorkeur zouden geven aan familieleden, maakt u niet concreet. Daarenboven dienen de eventuele problemen die door corruptie zijn ingegeven, en dewelke u in casu ook niet in concreto heeft aangetoond, als van gemeenrechtelijke aard gekwalificeerd te worden."*

Verzoeker weerlegt deze vaststellingen op geen enkele wijze. De Raad sluit zich volledig aan bij de motivering van de bestreden beslissing.

Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin vreest noch dat hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet loopt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER